

загальнокорпоративних стандартів як спосіб забезпечення прозорості, оперативності, вірогідності інформації й аналітики; система трансферного ціноутворення як інструмент справедливого розподілу доданої вартості й оцінки ефективності підрозділів, а також мотивації їхніх керівників. При організації інтегрованої структури слід додатково враховувати типи корпоративних структур – ринкової чи англо-американської (притаманна однорівнева структура власності коли акціонерами є як окремі особи, так і інвестиційні фонди; бізнес-групи практично відсутні) та контролюючої чи континентальної (фокусування на додержанні інтересів вузького кола власників; жорсткий контроль за працею менеджерів й рухом всіх фінансових потоків у межах ІСБ) [3].

За нашим баченням, залучення європейського досвіду формування інтегрованих моделей бізнес-структур доцільний з певною адаптацією. Отже сучасна наука повинна глибинно розвивати проблематику таких структур, як основи інноваційного розвитку країни.

Література

1. Ігнатко М., Готра В. В., Ганущак-Єфіменко Л. Зарубіжний досвід активізації інноваційної діяльності агропромислового виробництва. 2019. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/24781/1/%D0%86%D0%B3%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%BA%D0%BE%20%D0%9C.%2C.pdf>.
2. Ганущак-Єфіменко Л. М., Коберник І. В. Особливості формування інтегрованих бізнес-структур. *Актуальні проблеми економіки*. 2012. № 3(129). С. 154–160.
3. Ганущак-Єфіменко Л. М. Організація інтегрованих структур бізнесу в умовах сучасного ринкового середовища. URL: <https://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2881/3/5869.pdf>.

УДК 338.2

*Гнатенко І. А., д.е.н., професор
Щур О. В., аспірант*

Київський національний університет технологій та дизайну

DEVELOPMENT OF INNOVATIVE ENTREPRENEURSHIP IN CONDITIONS OF CHANGE

In innovative entrepreneurship, which functions in the innovative economy, special importance is given to taking into account the time factor, which requires compliance with the principle of timeliness. That is, the introduction of innovations, inventions or various innovative projects in the system of the innovative economy can ensure the receipt of excess profits only when they appear in the time period allocated for them by evolution, and innovations have historical prerequisites for diffusion and economic conditions for their consumption by society [1–6].

An innovative economy must comply with the principle of continuity, which means that it goes through certain successive stages: the birth of new changes; their maturation; formation; transition to new periods. At the same time, new changes change the old ones, but with the storage and retransmission of some old elements in them in modern conditions but in a different tonality. Therefore, it is necessary to take into account the scientific achievements of the authors of the past, who conducted research on the diffusion of innovations in the production, non-material, innovative, institutional and technical-technological spheres. The principle of consistency means the presence of logic in any innovative process or activity and consists in the implementation of a set of development stages of the entire innovative economy and entrepreneurship, the final result of which is subordinated to one general goal – to achieve a high level of competitiveness of the national economy (or enterprise), due to innovative orientation [9–11]. Such stages must be performed in a strict sequence, correspond to the logic

of the innovation process and the type of economic system. Under such conditions, the functioning of entrepreneurship in the innovative economy should consist of the following main stages: scientific research, experimental development, production, testing, outsourcing, engineering, commercialization, etc [4–6].

Innovative entrepreneurship in the innovative economy must comply with the principle of irreversibility. In particular, new elements of the institutional matrix, infrastructural formations, political, socio-economic, technological-technical and other phenomena are constantly appearing in the innovative economy and entrepreneurship. Therefore, the social and economic development of the innovative economy has an exclusively progressive trend, and its dynamic renewal causes the emergence of internal contradictions, which entail transactional and transformational costs, which should be systematically taken into account by entrepreneurship. It should also be taken into account that according to the principle of irreversibility, innovative development in the national economy does not occur if new innovative ideas are worse than previous ones [6–8].

The principle of justified risk is based on the fact that in the innovative economy there is always a high level of expected result from the innovative entrepreneur, which is associated with high risk and competition. Therefore, an effective way of developing an innovative enterprise will be when the amount of risk invested in the cost expression of the innovative project is comparable to the result of its commercialization. That is, in innovative entrepreneurship, the risk must be justified and take into account the available resource potential of the enterprise [4–6].

In the process of strategic management of innovative entrepreneurship, it is necessary to use a complex of methods of learning socio-economic phenomena that are inherent in the innovative economy: statistical observation, mathematical modeling of economic situations, comparative analysis, interdisciplinary analogy, generalization and systematization, experimental and logistic, etc.

Література

1. Гнатенко І. Сучасні управлінські та інформаційно-безпекові підходи формування інноваційного кластерного угруповання в умовах COVID-19 на засадах сталості, децентралізації та євроінтеграції. *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації*. 2021. № 1–2. С. 68–77.
2. Михайлов А. М., Ільїн В. Ю., Коцупатрий М. М., Фурсіна О. В., Гнатенко І. А. Management of the innovative economy in the context of the sustainable development trend in the framework of the institutional matrix clusterization model in adaptive human resource management, digitalization of the agriculture and food sphere, adaptation. *Економічні горизонти*. 2021. № 2 (17). С. 29–40.
3. Гнатенко І. Управлінські, маркетингові та фінансові підходи оцінювання соціо-еколого-економічного ефекту взаємодії підприємств в умовах зміни споживчих переваг. *Економічний дискурс*. 2021. № 1–2. С. 111–121.
4. Ложачевська О. М., Ольшанський О. В., Гнатенко І. А., Снітко Є. О. Державні пріоритети розвитку інноваційного підприємництва в системі менеджменту в умовах діджиталізації суспільства. *Ефективна економіка*. 2021. № 7.
5. Вдовенко Н. М., Зось-Кіор М. В., Федірець О. В., Гнатенко І. А. Роль енергоринку в менеджменті ресурсозбереження та ресурсоефективності конкурентоспроможних підприємств агропродовольчої сфери. *Український журнал прикладної економіки*. 2020. № 5(4). С. 222–229.
6. Hnatenko, I. A. Formation of state priorities for the development of entrepreneurship in the conditions of the innovative economy. Qualifying scientific work on manuscript rights. 516 p.
7. Касич А. О., Джура А. М. Стартапи як форма підприємницької діяльності: поняття, значення, зарубіжний досвід. *Інвестиції: практика та досвід*. 2019. № 2. С. 5–9.
8. Ігнатко М., Готра В. В., Ганущак-Єфіменко Л. Зарубіжний досвід активізації інноваційної діяльності агропромислового виробництва. 2019. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/24781/1/%D0%86%D0%B3%D0%BD%D0%B0%D1%82%D0%BA%D0%BE%20%D0%9C.%2C.pdf>.
9. Kutsenko, I., Puzyrova, P. (2020). Modern methods of neutralization of the enterprise's economic risks. *Актуальні проблеми інноваційного розвитку кластерного підприємництва в Україні: матеріали IV Всеукр. наук.-практ. конф.* (27 березня 2020 р., м. Київ). Київ: КНУТД, 2020. С. 151–155.
10. Olshanska, O., Puzyrova, P. (2021). The mechanism of public financial support for stimulation of innovation in integrated clusters. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2021. № 10 (245). С. 32–40.

11. Puzyrova, P. V. (2021). Evaluation of the current state of innovative activities of industrial enterprises of Ukraine in the conditions of sustainable development. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2021. № 12 (247). С. 52–60.

УДК 658

*Шкода М. С., д.е.н., доцент
Черченко Григорій, магістр*

Київський національний університет технологій та дизайну

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ ТОРГОВЕЛЬНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

В сучасних умовах реалізації інноваційної діяльності, її ініціаторам доводиться ставити перед собою завдання організації постійного нарощування конкурентних переваг у всіх напрямках забезпечення ресурсами впровадження нововведень. Сьогодні головним джерелом таких переваг є нематеріальні активи, зокрема, людські ресурси, їхні професійні знання та вміння. Це відповідальна сфера діяльності, спрямована на вирішення завдань впровадження інноваційних технологій у системі управління підприємством.

Аналіз останніх досліджень, людські ресурси, професіоналізм та знання стають найважливішими ресурсами, які забезпечують економічний розвиток та є найбільшою вартістю для підприємств. За даними з 90-х років, інвестиції в освіту, кваліфікацію персоналу, інформаційні технології та бази даних зростають щорічно на 3,5%, тоді як основні засоби – на 2,1%. Проте, дослідження, проведені на торговельних підприємствах у Києві, показали особливості та проблеми в цьому напрямку. Згідно з опитуванням, практично всі менеджери усвідомлюють важливість нематеріальних факторів для розвитку підприємства, а на перше місце серед 12 запропонованих факторів став людський ресурс – знання та компетенції персоналу.

В сучасних умовах інноваційний розвиток є важливою складовою успіху підприємств. Проте, дослідження показують, що виникають різні проблеми у впровадженні інновацій в системі управління. Серед найбільш актуальних можна виділити наступні:

1. Недостатня кількість кваліфікованого персоналу – за даними опитування, цю проблему назвали близько половини менеджерів на підприємствах, які були об'єктом дослідження.
2. Психологічна протидія змінам, що проводяться. Кожен співробітник має свої уявлення про те, наскільки корисними будуть інновації, які впроваджуються, а також як вони вплинуть на його роботу.
3. Розбіжність між рівнем підготовки та сприйняттям інновацій з боку персоналу та конкретними завданнями, що ставляться перед ним.
4. Проблема вибору оптимального способу впровадження нових форм роботи та тактики їх реалізації.
5. Байдуже ставлення до інновацій, які не є досить новаторськими.

Я вважаю, що необхідно провести об'єктивну оцінку ступеня новизни запропонованих заходів та їх очікуваний позитивний вплив. Серед необхідних заходів можна відзначити попередній аналіз провідними експертами та вивчення аналогічних ситуацій на інших підприємствах. Крім того, доцільно підтримувати співробітників, знайомлячи їх з планами змін та спостерігаючи за їхньою реакцією, з урахуванням висловлених зауважень та заперечень.

Якщо передбачаються суттєві зміни, які можуть викликати побоювання, то їх краще анонсувати заздалегідь. Це дозволить створити враження очікування та зменшити